

ХАЙНРИХ ХАЙНЕ ЛОРЕЛАЙ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

*Не зная какво означава,
Но мъчи ме смътна тъга;
Легенда прастара не дава
Покой на ума ми сега.*

*В прохлада денят си отива,
А Рейн в полумрака мълчи;
Планинският връх се облива
В сетните ярки лъчи.*

*Там чудно красиво момиче
Върху канарата седи,
Ликът ѝ е в злато обкичен
И златни коси тя реди.*

*Разресва ги с гребена златен
И песен запява в нощта;
Звукът ѝ е сладък и властен,
Най-дивният на света.*

*Лодкаря, замаян от грижа,
Изпълва тя с дива печал;
Скалите подводни не вижда,
А гледа върха онемял.*

*И вярвам, вълните поглъщат
Каика с лодкаря накрай;
Това с песента си могъща
Е сторила Лорелай.*

1823

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.